

som noget af et Kompromis, men det er naturligvis paa et saa vanskeligt Omraade som dette af ikke ringe Betydning at have en saadan enstemmig Betænkning at holde sig til, derfor har jeg kun fraveget den, hvor det har forekommet mig, at der var meget stærke Grunde, navnlig stærke Grunde af fiskal Art dertil, men det er selvfølgelig, at jeg forbeholder mig under Behandlingen her paa Rigsdagen at stille Ændringsforslag til Betænkningen og ligeledes at modtage Ændringsforslag. Selv har jeg ændret Forslaget paa forskellige og ikke uvæsentlige Punkter, navnlig med fiskale Formaal for Øje.

Enkeltheder i de to Forslag, som her fremlægges, kan jeg end ikke tilnærmelsesvis fuldstændigt komme ind paa. Der er opstillet 3 Hovedtakster, under hvilke man, saa vidt gørligt, søger at henføre alle Stempelafgifter; der er naturligvis talrige Afvigelser, talrige specielle Sæts, men langt den største Del af Stempelafgifterne henføres til disse 3 Hovedtakster. Den gamle Stempelovgivning havde første og anden Klasses Takst og den saakaldte Gælds-brevstakst, hvilken sidste gjaldt ikke alene for Gældsbreve, men ogsaa for andre Dokumenter, men dog langt fra for saa mange, som Forslaget her bestemmer. Det foreliggende Forslag har holdt sig til disse 3 Takster, men har ændret dem noget i opadgaaende Retning. Første Klasses Takst, der er $\frac{2}{3}$ pCt., er sat til 1 pCt., anden Klasses, der er $\frac{1}{6}$ pCt., er sat op til $\frac{1}{5}$ pCt., og tredie Klasses Takst, som var $\frac{1}{6}$ pro mille, er sat op til $\frac{1}{5}$ pro mille. Angaaende Stempelpapirets Form, Stempelmærkernes paalydende Beløb, Forhandlingsregler o. s. v. indeholder den gamle Stempelov ret detaillerede Forskrifter. Men vi have fundet det mere praktisk at overlade alle disse Enkeltheder til Finansministeriets nærmere Anordning. Den Vej var allerede Kommissionen inde paa, og jeg har fortsat i samme Spor, idet jeg har ændret en Bestemmelse i Kommissionens Forslag, der udtrykkelig siger, at Stempelpapirforhandlingen skal ske ved Forhandlere, og blot indsat en Bestemmelse om, at Finansministeriet fastsætter de nærmere Bestemmelser om Forhandlingen, idet jeg mener, det vilde være rigtigt, at Administrationen har saa frie Hænder paa dette Omraade som muligt. Man har ogsaa i Finansudvalget interesseret sig meget for at faa en Stempelpapirforhandling, der kunde være hensigtsmæssigere for Publikum og billigere for Staten end den nuværende. Disse Bestræbelser billiger jeg i fuldt Maal,

men for at det kan føre til et praktisk Resultat, er det rigtigt, at Finansministeriet har saa frie Hænder som muligt i denne Sag. Paa forskellig Maade ændrer Lovforslaget Reglerne vedrørende Stempelafgiftens Beregning og Opkrævning og Kontrolreglerne. Finansministeriet faar Ret til i større Omfang end tidligere at give Bemyndigelse til en skønsmæssig samlet Afgørelse af Stempelpligten, altsaa ikke ved Stempelpapir og Paaklæbning af Stempelmærker, men efter et Skøn over det samlede stempelpligtige Beløb. En saadan Tilladelse har før kun været givet Forsikringsselskaber. Nu kan det selvfølgelig under Kontrol og med fornøden Forsigtighed gives ogsaa til andre. Belægning og Stempling af underskrevne Dokumenter have tidligere kun kunnet finde Sted hos Retsbetjentene og hos andre offentlige Myndigheder, nu kan det finde Sted ogsaa hos Forhandlerne, hvilket er en stor Lettelse for Publikum.

Kontrollen skærpes paa forskellig Maade. Det er klart, at naar man søger at faa fiskalt mere ud af Stempelafgifterne end tidligere, er det nødvendigt at indføre en ikke saa lidt skærpet Kontrol. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i de nye Kontrolregler, de ere ikke saa lidt strammere end de tidligere. Man forøger de anholdelsespligtige Myndigheders Tal ret betydeligt. Man giver ogsaa Forretningsmænd, Sagførere og andre, som have et Dokument i Forvaring, Ansvar for Dokumentets rette Stempling, man forøger Bøderne, man skærper kort sagt Bestemmelserne paa forskellige Omraader, saaledes som de enkelte Paragraffer ville vise det. Paa forskellig Maade har man forsøgt at simplificere de i mange Tilfælde indviklede Beregninger og give mere rationelle Regler. Efterstemplingsafgiften af Testamenter, som beroede paa Udregning af, hvad der var Arv efter Loven, ex lege Arv, og hvad der i strengere Forstand var Testamentarv, er bortfalden efter Kommissionens Forslag. Men jeg har ikke kunnet følge Kommissionen i at lade den bortfalde uden Vederlag. Som Statskassens Forhold nu ere, og som de kunne antages at blive ogsaa i Fremtiden, selv naar vi opnaa Balance, vil det ganske sikkert være nødvendigt at se sig om efter jævnt stigende Statsindtægter. Jeg har ikke kunnet finde det forsvarligt at opgive bestaaende Indtægter, for saa vidt de ikke virke ganske særligt trykkende eller hvile overvejende paa ubemidlede Folk, men Efterstemplingsafgiften har sikkert gen-